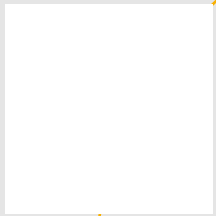

*Kobiety dla kobiet
Frauen über eine Frau*

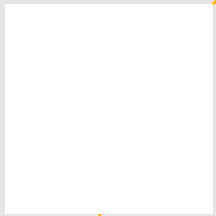

PL | DE

Artystki dla Edith Stein
Künstlerinnen über Edith Stein

*Kobiety dla kobiet
Frauen über eine Frau*

PL | DE

Artystki dla Edith Stein
Künstlerinnen über Edith Stein

*Kobiety dla kobiety
Frauen über eine Frau*

Jolanta Golenia-Mikusz

Urodzona w 1962, studiowała na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie w 1988 roku uzyskała dyplom. Maluje głównie abstrakcje, inspirowane światem realnym i odczuwalnym. W swoim dorobku ma kilka wystaw indywidualnych oraz uczestnictwo w ponad pięćdziesięciu wystawach zbiorowych w Polsce, Niemczech, Holandii, Czechach, Włoszech i Chinach.

Trzeba być kamieniem, aby tyle doświadczyć, tyle znieść i tyle osiągnąć. Żyjemy po to, aby służyć ludziom. To zaś zadanie najlepiej wypełni się, wykorzystując właściwie swoje uzdolnienia.

Edyta Stein

Geboren 1962, Studium an der Akademie der bildenden Künste in Krakau, Diplom im Jahre 1988; im Mittelpunkt ihrer Malerei stehen Abstraktionen, die von realen und gefühlten Landschaften beeinflusst sind; Inspiration liefern Überschneidungen der äußeren und inneren Welten; mehrere Einzelausstellungen und Teilnahme an gut fünfzig Gruppenausstellungen in Polen, Deutschland, den Niederlanden, Tschechien, Italien und China

Man muss ein Stein sein um so viel zu erfahren, so viel zu ertragen und so viel zu erreichen. Wir leben um den Menschen zu dienen. Diese Aufgabe erfüllt man am besten wenn man eigene Talente gut ausnutzt.

Edith Stein

*Kobiety dla kobiet
Frauen über eine Frau*

Sigrid van Sierenberg

Urodzona w Übach-Palenberg, żyje i pracuje w Meerbusch.

Obok malarstwa oraz tworzenia asamblaży, instalacji i obiektów, to właśnie fotografia zajmuje w ostatnich latach szczególną pozycję w jej twórczości.

Członek zarządu federalnego związku artystów-plastyków z siedzibą Düsseldorfie. Uczestniczyła w licznych wystawach krajowych oraz zagranicznych.

Moja praca fotograficzna „Tajemnicza ojczyzna” stanowi pomost łączący losy Edyty Stein z dzisiejszymi czasami. Los Edyty Stein, prześladowanej przez nazistów z powodu żydowskiego pochodzenia, wciąż szukającej schronienia w nowych miejscach, podzielają w dzisiejszych czasach tysiące ludzi, którzy uciekając przed prześladowaniami, masowymi zabójstwami i wojnami poszukują nowego bezpiecznego domu. Dla Edyty Stein, która przeszła z judaizmu na wiarę katolicką, pojęcie „nowej ojczyzny” wiąże się również z nową wiarą.

In Übach-Palenberg geboren; lebt und arbeitet heute in Meerbusch.

Neben der Malerei und dem Gestalten von Assemblagen, Installationen und Objekten nimmt in den letzten Jahren die Fotokunst einen sehr großen Stellenwert in ihrem künstlerischen Schaffen ein.

Vorstandsmitglied des Bundesverbandes Bildender Künstlerinnen und Künstler (BBK Düsseldorf); Teilnahme an zahlreichen Ausstellungen im In- und Ausland.

Die künstlerische Fotoarbeit „Geheime Heimat” stellt eine Verbindung zwischen dem Schicksal der Edith Stein und der heutigen Zeit her. Ebenso wie sie, eine von den Nationalsozialisten verfolgte Jüdin, die mehrmals neue geheime Orte aufsuchen und im Verborgenen leben musste, sind auch heute unendlich viele Menschen verfolgt oder vor Krieg und Mord auf der Flucht und hoffen auf eine neue Heimat, in der sie sich geborgen und sicher fühlen können. Für Edith Stein als geborener Jüdin, die später zum Katholizismus konvertierte, steht der Begriff der „neuen Heimat” auch für eine neue Religion.

Edith Stein, cytata

Powiedziałaś:

„Mein Leben beginnt jeden Morgen neu
und endet jeden Abend...”

A więc i tego dnia

zaczęłaś rano

nowe życie

włożyłaś suknię codzienną

która stała się szatą ostatnią

ostatni raz poczułaś smak

ziemskiego chleba

chłód wody na wargach

spragnionych życia

i wierna sobie

z dnia zwykłego

weszłaś w płomień

by rozprysnąć się w tysiące iskier

unoszonych z kominów prosto do nieba.

Edith Stein, Zitat

Du sagtest:

„Mein Leben beginnt jeden Morgen neu
und endet jeden Abend...”

So hast du auch an diesem Tag

dein Leben morgens

neu begonnen

dein Alltagskleid angezogen

das sich in dein Todesgewand verwandelte

das letzte Mal hast du

den Geschmack des täglichen Brotes

und die Kälte des klaren Wasser auf den Lippen gespürt

die nach Leben dürsteten.

Und treu dir selbst

bist du aus dem normalen Tag

in die Flammen gegangen

um in tausend Funken zu zerstäuben

und aus dem Kamin

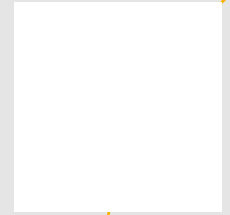
direkt in den Himmel zu steigen.

Irena Żejmo, 2016

*Kobiety dla kobiety
Frauen über eine Frau*

Irena Żejmo

Irena Żejmo urodzona w 1951 roku w Polsce

Ukończyła studia pedagogiczne na Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu. Od 28 lat przebywa w Niemczech w Krefeld, gdzie uczyła języka polskiego jako ojczystego. Debiutowała na łamach prasy polonijnej. Wydała dwa tomiki: „Anatomia uczuć” – Adequat, Kraków 2002 oraz „Nasionko dmuchawca” – Adequat, Kraków 2004.

Wiersze i krótkie opowiadania ukazały się w prasie szczecińskiej oraz wileńskiej oraz w tomie „Jan Paweł II. we wspomnieniach” – Państwowy Instytut Naukowy – Instytut Śląski w Opolu, Dortmund, Katowice 2006.

Irena Żejmo geboren am 23 April 1951 in Krosno Odrzanskie, Polen

Studium der Polnische Philologie WSP in Oppeln und Breslau, lebt seit 28 Jahren in Krefeld, Deutschland, und ist dort als Lehrerin MEU (Polnisch) tätig theoretische Beschäftigung mit der polnischen Sprache im muttersprachlichen Unterricht, verschiedene Fachartikel

Zwei Poesiebände: „Antomia uczuć” – „Anathomie der Gefühle,, – Krakau/Kraków 2002; und „Nasionko dmuchawca,, – „Pustebblume,, – Krakau/Kraków 2004; zahlreiche Gedichte und Kurzerzählungen sind in polnischen und litauischen Literaturzeitungen erschienen.

*Kobiety dla kobiety
Frauen über eine Frau*

Mauga Houba-Hausherr

Urodzona w 1963 roku w Katowicach. Od początku lat osiemdziesiątych mieszka i pracuje w Nadrenii Westfalii, od wielu lat również w starej ojczyźnie. Dyplom-Designer w Wyższej Szkole Niederrhein. Liczne jej dzieła są w posiadaniu publicznym i osób prywatnych. Członkostwo w wielu stowarzyszeniach artystycznych.

„Każdego dnia pragniemy rozpoczynać nowe życie” – Czy można lepiej niż tym zdaniem Edyty Stein opisać sens jej życia i cierpienia? Czy codzienne cierpienia nie budzą w nas potrzeby nowego początku z każdym kolejnym dniem? Właśnie do tego cytatu nawiązuje moja seria obrazów przedstawiających najistotniejsze momenty w życiu Edyty Stein w świadomym nawiązaniu do drogi krzyżowej Jezusa Chrystusa.

1963 in Kattowitz geboren; lebt und arbeitet seit Anfang der achtziger Jahre am Niederrhein, seit vielen Jahren auch wieder in der alten Heimat; Abschluss als Diplom-Designerin an der Hochschule Niederrhein; zahlreiche Werke in privatem und öffentlichem Besitz; Mitgliedschaft in mehreren Kunstvereinen

„Wir wollen jeden Tag ein neues Leben beginnen.” – Ließe sich besser als mit diesem Satz der Edith Stein ihr Lebens- und Leidensweg auf den Punkt bringen? Entspringt nicht gerade dem täglich erfahrenen Leid die Notwendigkeit eines täglichen Neubeginns? Eben diesen Aspekt greift meine Bilderfolge zu entscheidenden Stationen im Leben der Edith Stein in ganz bewusster Analogiebildung zum Kreuzweg Jesu Christi auf.

*Kobiety dla kobiety
Frauen über eine Frau*

Gudrun Schuster

Wykładowczyni akademicka nauk plastycznych i rzeźbiarstwa, mieszka w Neuss i pracuje w Düsseldorfie.

Ukończyła studia rzeźby w pracowni Ansgara Nierhoffa na Uniwersytecie Jana Gutenberga w Moguncji. W 1995 r. uzyskała stypendium krajowe Nadrenii-Palatynatu, w 2003 r. laureatka SZPILMAN AWARD, w 2015 r. uzyskała nagrodę artystyczną miasta Bad Kreuznach.

Międzynarodowe wystawy i sympozja rzeźbiarskie m.in. w Petersburgu, Nowym Jorku i Glasgow.

Mój podziw dla Edyty Stein wiąże się z jej świadomością, z jaką podejmowała decyzje życiowe, ze sposobem, w jaki godziła przeciwieństwa oraz z jej racjonalnym i kontemplatywnym myśleniem. Żyła takimi wartościami jak wolność, odpowiedzialność, człowieczeństwo w sposób bezkompromisowy aż do swojej śmierci. Dlatego też została wybraną patronką Europy, która obecnie niestety chwieje się w posadach.

Dozentin für plastisches Gestalten und Bildhauerei; lebt in Neuss und arbeitet in Düsseldorf.

Studium der Bildhauerei bei Ansgar Nierhoff, Johannes-Gutenberg-Universität, Mainz; 1995 Stipendium des Landes Rheinland-Pfalz; 2003 Kunstpreis SZPILMAN AWARD; 2015 Kunstpreis der Stadt Bad Kreuznach.

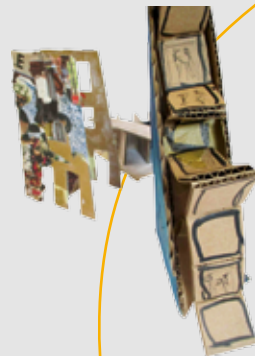
Internationale Ausstellungen und Bildhauersymposien u.a. in St. Petersburg, New York, Glasgow.

Meine Bewunderung für Edith Stein knüpfe ich an ihre Klarheit, Lebensentscheidungen zu treffen, Gegensätze zu leben, rational und kontemplativ zu denken. Sie lebte ihre Ideale von Freiheit, Verantwortung, Menschlichkeit kompromisslos bis in den Tod und wurde auch deshalb Patronin unseres gemeinsamen Hauses Europa, das heute leider dennoch in seinen Grundfesten wankt.

*Kobiety dla kobiety
Frauen über eine Frau*

Mauga Houba-Hausherr Gudrun Schuster

Droga życiowa Edyty Stein

Instalacja składa się z trzech elementów, które można postrzegać zarówno jako samodzielne obiekty, jak też pod kątem ich wzajemnego oddziaływania między sobą, jako odbicie szokującego z uwagi na towarzyszący mu tragizm, ale też fascynującego oraz wieloaspektowego życia Edyty Stein.

Dom Edyty Stein

Nawiązując do drogi krzyżowej Jezusa zaprezentowano czternaście stacji z życia Edyty Stein.

Dom światów

W postaci wielobarwnych kolarzy zaprezentowano takie wartości jak pokój, wolność, tolerancja i równouprawnienie, za które Edyta Stein przypłaciła w efekcie własnym życiem.

Cela

Przestrzenne i koncepcyjne ujęcie początku świata, klasztornej kontemplacji oraz śmierci w obozie koncentracyjnym.

Edith Stein – Ein Lebensweg

Die Installation umfasst drei Elemente, die als Reflex auf das Angesichts seiner Tragik schockierende, aber auch faszinierende und faccettenreiche Leben der Edith Stein sowohl als je eigenständiges Objekt als auch in ihrem wechselseitigen Zusammenwirken befragt werden können.

Das Haus der Edith Stein

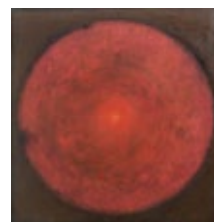
In Analogie zum Kreuzweg Jesu werden 14 ausgewählte Stationen aus dem Leben der Edith Stein dargestellt.

Das Weltenhaus

In Form einer farbigen Collage präsentieren sich Ideale wie Frieden, Freiheit, Toleranz, Gleichberechtigung, für die Edith Stein letztlich sogar mit ihrem Leben eingetreten ist.

Die Zelle

Eine räumlich-assoziative Annäherung an den Ursprung allen Lebens, die klösterliche Kontemplation und den Tod im KZ

*Kobiety dla kobiety
Frauen über eine Frau*

Aleksandra Herbowska-Matera

Urodzona w 1974 r. Mieszka i pracuje w Lublińcu. Studiowała na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, gdzie obroniła dyplom w 1993 r. W jej pracach dominują głównie kompozycje abstrakcyjne, którym nie nadaje tytułu, aby nie ograniczać wyobraźni widza w odbiorze. Stosuje technikę mieszaną; farby akrylowe, olejne, emulsje, z którymi łączy pastel. Mix malarstwa z rysunkiem tworzy nową przestrzeń malarską oraz nadaje nowy wyraz plamie barwnej. Brała udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych.

Niezmiernie miłym faktem jest dla mnie możliwość przemierzania lublinieckich ścieżek, którymi niegdyś poruszała się Edyta Stein, zwłaszcza dlatego, że bardzo bliska jest mi jej myśl antropologiczna, która prowadziła ją ku odnalezieniu drogi do siebie samej. Odkrywa ona, że tylko przez zmaganie się z własną egzystencją można wejść w przestrzeń duchową i dotrzeć do punktu wewnętrznej głębi, gdzie odnajduje się prawdę o sobie samym oraz całym Universum.

Czyż wobec tego fenomenu nie traci na ważności i znaczeniu każda filozofia, religia i zdefiniowana postawa?

Jestem pewna, że przedzierając się przez chaos i zawilóść otaczającej nas rzeczywistości, schodzimy na Ziemię tylko w jednym celu, by zgłębić naszą egzystencjalną tajemnicę.

...myślę o tym zwykle nakładając farbę na obraz.

Geboren in 1974, lebt und arbeitet in Lubliniec; Kunststudium an der Nikolaus-Kopernikus-Universität in Toruń, das sie in 1993 absolvierte; In ihren Arbeiten dominieren abstrakte Kompositionen, die unbetitelt sind, um die Fantasie des Empfängers nicht zu begrenzen. Sie benutzt eine Mischtechnik von Akryl- und Ölfarben, Emulsionen und Pastellen. Die Verbindung der Malerei mit der Zeichnung bildet eine neue Dimension und verleiht dem Farbkleck einen neuen Ausdruck. Teilnahme an zahlreichen individuellen und Gruppenausstellungen.

Es ist eine grosse Ehre für mich, die Möglichkeit zu haben, die gleichen Wege wie einst Edith Stein in Lubliniec zu gehen, besonders weil mit der anthropologische Gedanke Steins, der ihr den Selbstfindungsweg zeichnete, nahe steht. Nur im Kampf mit unserer eigenen Existenz kann man in den spirituellen Raum gelangen, wo man die Wahrheit über sich selbst und das ganze Universum erfährt.

Verlieren nicht bei diesem Phänomen jede Philosophie, Religion und Einstellung ihre Gültigkeit und Bedeutung?

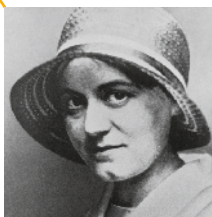
Ich bin mir sicher, dass es sich bei diesem Weg durch Chaos und Verwicklungen der uns umgebenden Realität nur um ein Ziel handelt – das existenzielle Geheimnis eines Menschen zu vertiefen.

...Solche Gedanke habe ich meistens beim Malen.

PL

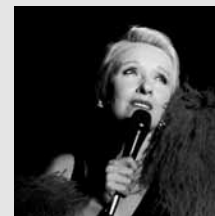
DE

Artystki dla Edith Stein
Künstlerinnen über Edith Stein

*Kobiety dla kobiety
Frauen über eine Frau*

Jola Wolters

Szansonistka, piosniarka i aktorka pochodzenia polskiego, mieszkająca w Niemczech.

W 1989 roku za namową przyjaciół rozpoczęła pracę w Teatrze Lubuskim w Zielonej Górze. To właśnie teatr i praca ze słowem sprawiły, że Jolanta odkryła w sobie wielką namiętność do piosenki literackiej. Wielce ceniona za wyjątkowy głos, interpretacje piosenek i nieprzeciętne melodramatyczne recytacje. W roku 1994 zagrała główną rolę śpiewaną w sztuce „Transfuzja„ (reż. Tomasz Dutkiewicz). W kolejnych latach Jola podpisała serię kontraktów zagranicznych w Dubaju, Jordanii, a także w Niemczech, gdzie zamieszkała od roku 1996. Początkowo śpiewała w różnych stylach muzycznych, jednak w 2002 roku powróciła do swojej największej scenicznej namiętności, do piosenki aktorskiej. Jola Wolters nagrała trzy płyty, śpiewając chanson i poezję śpiewaną w języku polskim i niemieckim. Zrealizowała polsko-niemieckie spektakle muzyczne: „Abwesende / Nieobecne” przy wsparciu miasta Duisburg oraz „Dopóki w nas muzyka gra” pod patronatem Pełnomocnika Rządu Federalnego Niemiec ds. Kultury i Mediów. Przygotowała dwa projekty autorskie: „Piosenki życia i noce bezsenne”, jako hołd dla Marleny Dietrich oraz „Szeptane wieczornym wiatrem„, recital z piosenkami w języku polskim i niemieckim, które z wielkim powodzeniem zaprezentowała w Operze w Duisburgu. W 2015 roku Jolanta Wolters otrzymała wsparcie finansowe od miasta Duisburg na publiczne czytanie polskiej literatury dzieciom. Jest członkinią Oddziału Ciechanowskiego Stowarzyszenia Autorów Polskich. Na Kanale Youtube kontynuuje swoją drugą pasję, jaką jest prezentowanie w jej wspaniałym, lektorskim wykonaniu wierszy dla dzieci znanych polskich poetów. Cieszą się one dużą popularnością wśród najmłodszych i starszego pokolenia.

Chansonsängerin, Liedermacherin und Schauspielerin, in Polen geboren, die in Deutschland wohnt.

Im 1989 hat sie auf Zureden ihrer Freunde angefangen, in Teatr Lubuski (Lubuski-Theater) in Zielona Góra tätig zu sein. Das Theater und Beschäftigung mit der Sprache haben bei Jolanta die Aufdeckung der Leidenschaft für gesungene Poesie erzeugt. Sie ist für ihre besondere Stimme, Interpretation der Lieder und außergewöhnliche melodramatische Rezitationen beliebt. Im 1994 hat sie erste Rolle als Sängerin im Theaterstück „Transfuzja„ (Reg. Tomasz Dutkiewicz). In nächsten Jahren hat Jola viele internationale Verträge abgeschlossen, wie z.B. In Dubai, Jordanien und zwar auch in Deutschland, wo sie ab 1996 wohnt. Zuerst hat sie in verschiedenen Musikstile gesungen, jedoch im 2002 hat sie zu ihrer größten Leidenschaft, d.h. zu Schauspielerlied zurückgekehrt. Jola Wolters hat drei Alben mit Chanson und gesungener Poesie auf Polnisch und auf Deutsch aufgenommen. Sie hat auch folgende polnisch/deutsche Musikspektakel realisiert: „Abwesende/Nieobecne” mit Unterstützung der Stadt Duisburg und „Dopóki w nas muzyka gra” („Solange in uns Musik gespielt wird”) unter dem Patronat des Beauftragten der Bundesregierung für Kultur und Medien. Sie hat folgende zwei Autorenprojekte vorbereitet: „Piosenki życia i noce bezsenne” („Lebenslieder und schlaflose Nächte”), als Verehrung Marlene Dietrich und „Szeptane wieczornym wiatrem” („Mit Abendwind zuflüstert”, Solistenkonzert mit Lieder auf Polnisch und auf Deutsch, die von ihr mit großem Erfolg in Duisburg-Oper ausgestellt wurden. Im 2015 hat Jolanta Wolters eine finanzielle Unterstützung für öffentliche Lesen der polnischen Literatur für Kinder von Stadtbehörden Duisburg erhalten. Sie ist eine Mitgliedern von Oddział Ciechanowski Stowarzyszenia Autorów Polskich (Verein der Polnischen Autoren, Abteilung Ciechanów). In ihrem Youtube-Kanal setzt sie ihre andere Leidenschaft fort, und präsentiert die Gedichte der bekannten polnischen Dichter für Kinder in einer ausgezeichneten Lektorsausführung. Sie erfreuen sich bei Kleinen und Älteren einer großer Beliebtheit.

Postać Marleny Dietrich jako „wesolej Loli” wciąż pozostaje w pamięci i wywołuje wrażenie na wielu, nawet 80 lat po jej pierwszym sukcesie w filmie „Niebieski anioł” i 24 lata po jej odejściu.

Urodziła się zaledwie dwa lata po Edycie Stein. Kiedy Stein krytykowano za jej konwersję, Dietrich była atakowana za zmianę obywatelstwa. Obie kobiety straciły ojców, gdy były jeszcze małymi dziećmi.

Obie też już wcześniej przekonały się o tragicznych skutkach dojścia do władzy narodowych socjalistów i obydwie protestowały przeciw takiemu stanowi rzeczy, tak, jak mogły, zarówno w życiu zawodowym, jak i prywatnym. Choć obie były chrześcijankami (Dietrich od urodzenia, a Stein jako kowertytka), dostrzegały ogromne cierpienie prześladowanych Żydów i wstawiały się za nimi w sposób szczególny.

Podczas gdy Edytę Stein zamordowano w 1942 w obozie zagłady Auschwitz-Birkenau, Marlena Dietrich jeszcze przez dziesięć lat po zakończeniu wojny cierpiała poniżenie i pogardę ze strony swojej ojczyzny wskutek propagandy nazistowskiej. Dlatego też przeniosła się z powrotem do Paryża, a ostatnie lata życia spędziła w samotności.

W swoim programie szansonistka Jola Wolters prezentuje piosenki Marleny Dietrich z czasów największej świetności jej kariery aktorskiej śpiewaczej. Są to takie piosenki jak: „Ich bin die Fesche Lola, („Jestem wesola Lola”), „Sag mir wo die Blumen sind, („Powiedz mi, gdzie rosną kwiaty”) czy „Ich bin von Kopf bis Fuß auf Liebe eingestellt, („Od stóp do głów jestem miłością”)... Piosenki Marleny fascynowały ją od zawsze, bo z reguły opowiadały o kobietach silnych, których melancholia nie bierze się z cierpiętnictwa, a które w życiu pozostają wciąż wrażliwe i odważne.

Głos Joli Wolters, mocny i kobiecy, przemyślane przejścia między piosenkami oraz charyzmatyczna osobowość są naturalne i mają swoje źródło we wrodzonych cechach szansonistki. Jej temperament pozwala w doskonały sposób łączyć polską melancholię, niemiecką satyrę i francuski savoir vivre, co sprawia, że artystka jest jedyna w swoim rodzaju.

Do każdej z piosenek Jola Wolters w wielkim stylu dodaje swoją nutę osobistą i tym samym składa hołd jednej z największych ikon świata artystycznego dwudziestego wieku.

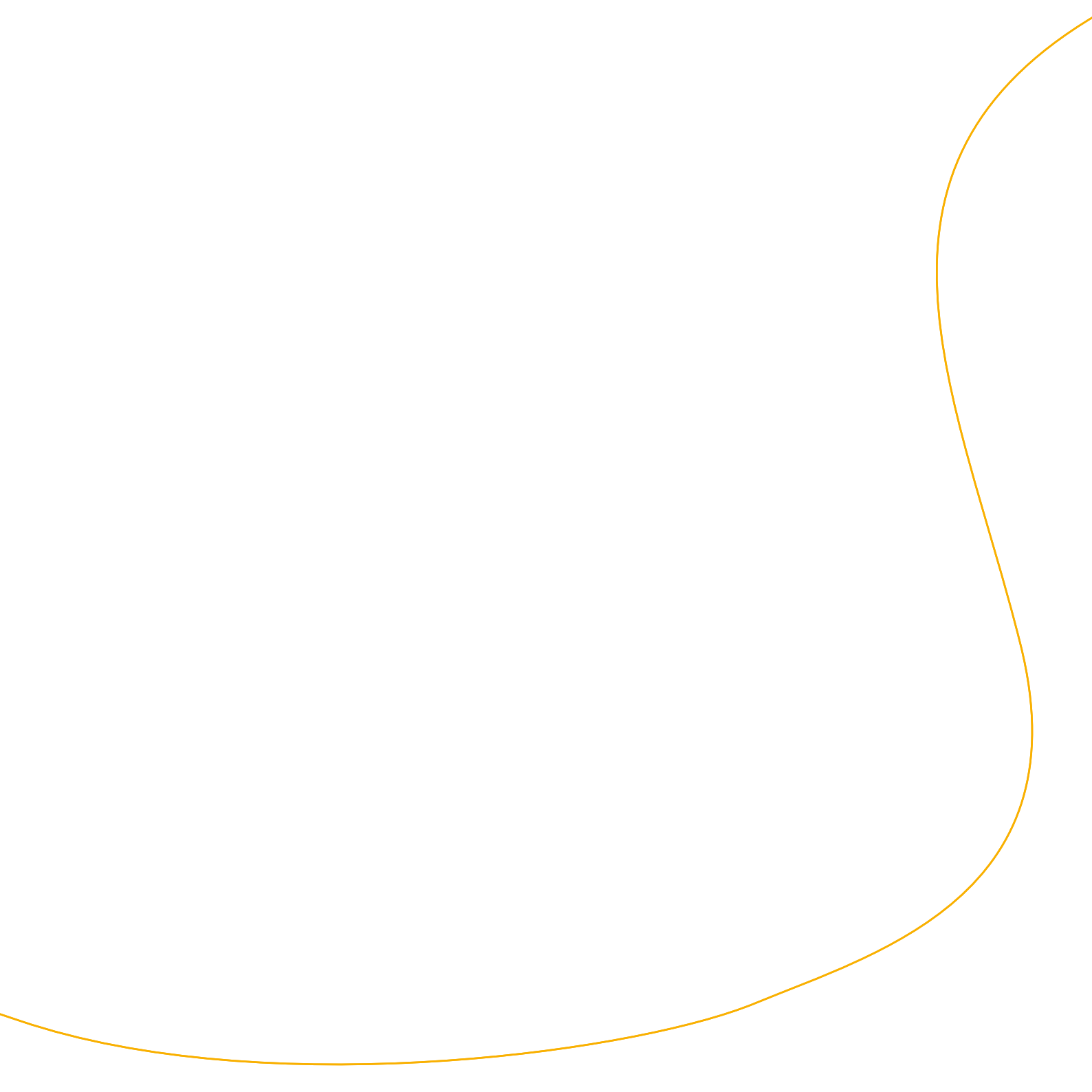
Marlene Dietrich wurde nur zwei Jahre später als Edith Stein, am 27. Dezember 1901 in Berlin-Schöneberg, geboren. Während Edith Stein für den Wechsel ihres Glaubens kritisiert wurde, war es bei Marlenen Dietrich der Wechsel ihrer Nationalität. Beide, Stein und Dietrich, verloren in frühester Kindheit ihren Vater.

Beide erkannten früh, welche Folgen es haben würde, als die Nationalsozialisten die Macht ergriffen hatten und beide protestierten dagegen – jede nach ihren Möglichkeiten in ihrem jeweiligen beruflichen und privaten Bereich. Obwohl beide christlichen Glaubens waren (Dietrich von Geburt und Stein als Konvertitin), erkannten sie das besondere Leid der verfolgten Juden und setzten sich besonders für diese ein.

Ein Jahr vor Kriegsausbruch verlegte Marlene Dietrich ihren europäischen Hauptwohnsitz nach Paris, von wo aus sie begann, Flüchtlinge aus Deutschland und emigrierende, meist jüdische Künstler aktiv und finanziell zu unterstützen. Besessen von ihrem Kampf gegen die Nazis 'tingelte' sie durch Nachclubs und sammelte viel Geld, dass sie komplett für die heimliche Befreiung von jüdischen Gefangenen aus den deutschen Konzentrationslagern ausgab.

Während Edith Stein durch Briefe versuchte, die kirchlichen Oberhäupter zum Aufbegehren und Einlenken gegen das Nazi-Regime zu bewegen, versuchte Marlene Dietrich gleiches mit Briefen an zahlreiche Politiker in Ost und West zu erreichen.

Beide konnten die schreckliche Geschichte durch ihre Briefe nicht aufhalten, aber beide wurden berühmt durch ihren unermüdlichen Einsatz gegen das Böse. Während Edith Stein am 9. August 1942 im KZ Auschwitz-Birkenau durch die Nazis ermordet wurde, musste Marlene Dietrich durch die Propaganda der Nazis auch noch Jahrzehnte nach Kriegsende Schmach und Verachtung ihres Heimatlandes erdulden, weswegen sie sich später nach Paris zurückzog und ihre letzten Jahre in Einsamkeit verbrachte.

*Kobiety dla kobiet
Frauen über eine Frau*